

Republika Hrvatska
Općinski sud u Makarskoj
Makarska, Kralja Petra Krešimira IV 2

Psp-32/2023-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Makarskoj, po sucu tog suda Barbari Mendeš, u pravnoj stvari tužiteljice Lukre Visković iz Tučepi, Kamena 4, OIB: 01876716989, zastupana po punomoćniku Marku Ljubičiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Ivana Viskovića pok. Nike iz Australije, 88 Hampden Rd, FiveDock 2046, NSW Australia ili na adresi Tučepi, Kamena 3, OIB: 54283830562, zastupan po punomoćniku Jadranku Kozariću, odvjetniku u Makarskoj, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne i javne rasprave dana 16. travnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu odluke dana 26. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

1. "Utvrđuje se da je tuženik smetao tužiteljicu u posljednjem, mirnom i nesmetanom posjedu prava služnosti puta (kolnika i staze) koji vodi od javnog puta (državne ceste D8) kat. oznake k.č.br. 7097/1 upisane s pov. 8.654 m² u evidenciji DGU u posjedovnom listu br. 854 K.O. Tučepi, do nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u z.k.ul. br. 2664 K.O. Tučepi kao povlasnog dobra, a preko nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest. zem.) 4996/16 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m² u ZU 2663 K.O. Tučepi kao poslužnog dobra, na način što je neutvrđenog dana u listopadu 2023., a što je tužiteljica primijetila 15. listopada 2023. godine, svoje osobno vozilo marke VW „Polo“ reg. oznake MA-345 AB ostavio parkiranim na dijelu k.č.br. 4996/16 K.O. Tučepi opisanom u parničnom predmetu ovog suda posl. br. P-749/2020 u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing.geod. od 09.08.2022. kao dio označen slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A površine 59 m² i to način da je onemogućio prolaz motornim vozilom dalje do dvorišta tužiteljice oznake k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 K.O. Tučepi, te na način da u veljači 2025.godine izgradio betonski zid između dvije nekretnine, što je ponovno učinio krajem 2025. godine, odnosno početkom 2026. godine, a što je tužiteljica saznala dana 26. siječnja 2026. godine, pa je sukladno prednjem dužan uspostaviti ranije posjedovno stanje na način da ukloni gore opisano vozilo s opisane trase služnosti puta i ukloni izgrađeni betonski zid, te da na bilo koji drugi i sličan način ne ometa i brani provoz i prolaz preko opisane trase služnosti puta, slijedom čega se tuženiku i osobama koje djeluju po njegovim nalogima zabranjuje svako ovakvo ili slično smetanje tužiteljice u izvršavanju sadržaja opisanog prava služnosti puta, te se je dužan i u buduće kaniti svakog ovakvog ili bilo kakvog sličnog smetanja posjeda, sve to u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe i novčane kazne.»

2. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi trošak parničnog postupka, a na koji iznos troškova zatezna kamata teče prema propisanoj stopi i to od dana donošenja prvostupanjskog rješenja, pa do isplate."

II/ Odbija se prijedlog tužiteljice za izdavanje privremene mjere koji glasi:

1. "Nalaže se tuženiku ukloniti izgrađeni zid te postavljeni automobil i bilo koje druge pokretnine (stvari) u roku od 8 dana od donošenja ove privremene mjere kojim se onemogućuje nesmetan prolaz tužiteljice, te se zabranjuje tuženiku i osobama koje djeluju po njegovim nalogima parkiranje vozila ili poduzimanje bilo kakvih sličnih radnji kojima se onemogućava izvršavanje sadržaja prava služnosti puta preko k.č.br. (čest. zem.) 4996/16 upisane u ZU. 2663 K.O. Tučepi kao poslužnog dobra, a u korist k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 upisane u ZU 2664 K.O. Tučepi kao povlasnog dobra, kao što mu se zabranjuje i priječiti tužiteljici provoz i prolaz preko navedene trase kolnog i pješačkog pristupa, a što će, ukoliko se tomu tuženik bude protivio i izrečenu mjeru ne poštivao, provesti sudski ovršitelj uz nazočnost djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova, a za svako nepoštivanje ove privremene mjere tuženiku se zapriječuje novčanom kaznom u iznosu od po 2.000,00 EUR-a, koju kaznu će sud za slučaj nepoštivanja iste tuženiku i izreći i po potrebi u slučaju daljeg nepoštivanja ove mjere istu i udvostručiti.

2. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka pokrenutog po gornjoj posjedovnoj tužbi, a tuženik su dužan naknaditi tužiteljici trošak i ovog postupka radi osiguranja privremenom mjerom."

III/ Dužna je tužiteljica u roku od 8 dana naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 900,00 EUR, zajedno s zakonskim zateznim kamatama koje teku dana presuđenja pa do isplate i koje se određuju sukladno članku 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno za svako polugodište uvećavanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Lukre Visković je kod ovog suda, kao stvarno i mjesno nadležnog, ustala tužbom protiv tuženika Ivana Viskovića u kojoj navodi da je tužiteljica vlasnica nekretnine koja u naravi predstavlja kuću, dvorište i pomoćne objekte u Tučepima, predio Kamena, a nosi zemljišnoknjižnu i katastarsku oznaku k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u z.k.ul. br. 2664 K.O. Tučepi. Vlasnik susjedne nekretnine, koje nosi oznaku k.č.br. (čest. zem.) 4996/16 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m² u z.k.ul. br. 2663 K.O. Tučepi, jest tuženik Ivan Visković pok. Nike. Predmetne dvije nekretnine počeli su zajedno graditi tuženik i sada pok. suprug tužiteljice Milan Visković pok. Nike, no još su se 70-ih godina prošlog stoljeća podijelili na način da je nekretnina (kuća s dvorištem i garažama) položena jugoistočno pripala u isključivo vlasništvo

imenovanom predniku tužiteljice Milanu Viskoviću, dok je nekretnina položena sjeverozapadno pripala u isključivo vlasništvo tuženika, koja podjela je jasno vidljiva i na licu mjesta i koja je uostalom na isti takav način provedena i u evidenciji Državne geodetske uprave (katastar) i u zemljišnoj knjizi. Kada su tuženik i sada pok. suprug tužiteljice, kao dva brata i investitora gradnje dovršili objekte svaki od njih na svom dijelu zemljišta, ustanovili su i mogućnost i pravo kolnog i pješačkog pristupa (služnost puta) do nekretnine u vlasništvu sadašnje tužiteljice, odnosno do njezina sjeveroistočnog dvorišta i ulaza u kuću, te u garažu i apartman u prizemlju i to sve od javnog puta (državna cesta D-8 ili tzv. jadranska magistrala), a preko dijela dvorišta nekretnine u vlasništvu tuženika, što je također jasno vidljivo na licu mjesta. Ovo naprijed opisano pravo služnosti, unatoč tomu što nije upisano u zemljišnu knjigu, faktički se izvršava skoro unatrag pedesetak godina, pa su se time ostvarile zakonske pretpostavke da sud utvrdi postojanje i stjecanje tog prava, iz kojeg razloga je tužiteljica tužbom od 27. srpnja 2020. godine pokrenula i parnični postupak koji se pred naslovnim sudom još uvijek vodi pod posl. brojem P-749/2020. U tom je parničnom postupku sud obavio i očevid s vještakom za geodeziju, nakon čega je tužiteljica podneskom od 16. svibnja 2023. godine precizirala tužbeni zahtjev, a saslušani su i svjedoci po prijedlogu obiju strana, te je izveden i dokaz saslušanjem parničnih stranaka, istovjetnih dakle kao i ovoj ovdje tužbi. Dakle, neovisno o tome što između stranaka teče parnica radi utvrđenja postojanja ovog prava kolne služnosti i što se ovdašnji (i tamošnji) tuženik tom tužbenom zahtjevu usprotivio, tužiteljica neovisno o tome izvršava sadržaj ove gore opisane služnosti i sve do unatrag cca 20-ak dana bilo je i u nesmetanom posjedu tog prava, odnosno izvršavala je sadržaj opisane služnosti. Međutim, dana 30. lipnja 2023. godine tuženik je po prvi put faktički zapriječio tužiteljici prolaz do njezina dijela dvorišta i to na način da je svoje vozilo marke VW „Polo“ reg. oznake MA-345 AB ostavio parkiranim na način da je bilo nemoguće osobnim vozilom proći dalje do dvorišta tužiteljice, pa je iz tog razloga punomoćnik tužiteljice e-porukom na to upozorio tuženika posredstvom njegova tamošnjeg punomoćnika odvjetnika Jadranka Kozarića. Ovo upozorenje očito je polučilo rezultat, jer je nakon toga tuženik (ili netko po njegovu nalogu) ipak uklonio svoje vozilo s trase služnosti i parkirao ga na način da je trasa služnosti učinjena propusnom. Ovakvo stanje slobodnog pristupa do dvorišta tužiteljice trajalo je u kontinuitetu sve do sredine listopada, odnosno točnije do 15. listopada 2023. kada je primijećeno da je tuženik (ili opet netko po njegovu nalogu) ponovno isto ono naprijed opisano vozilo ostavio parkirano na način da je kolni pristup dvorištu tužiteljice onemogućen. Tužiteljica je ponovno nakon ovog tuženikova čina posredstvom svog punomoćnika o ovome obavijestila tuženika putem njegova punomoćnika, no prema njezinim saznanjima, ovaj put se tuženik ogлуšio na ove njezine apele, iako je tužiteljica najavila da će se u protivnom poslužiti sredstvima koja joj zakon daje na raspolaganje za zaštitu svog prava, a to su samopomoć ili tužba radi smetanja posjeda. Ovim gore opisanim radnjama, tuženik je smetao tužiteljicu u posjedu prava služnosti puta (kolnika i staze), slijedom čega tužiteljica traži od suda da joj pruži posjedovnu zaštitu, radi čega tužitelji ustaju ovom tužbom.

2. U svom odgovoru na tužbu, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti. Također se protivi svim uređenim tužbenim zahtjevima, kao i prijedlogu za određivanje privremene mjere zbog neosnovanosti istih. Poriču se kao neistiniti navodi iz tužbe. Ističe da tužiteljica nije nikada bila nesmetani korisnik u tužbi opisanog pristupnog puta. Pristupni put do opisanih garaža je ranije išao preko zemljišta zapadnog susjeda Ele Visković, da bi tuženik tijekom 2019. godine izgradio novi pristupni put preko zemljišta koje je u njegovom isključivom vlasništvu i preko kojeg dijela nikada nije dozvolio prolaz tužiteljici. Tužiteljica je pokušala na viciozan način

početi koristiti i taj novosagrađeni pristupni put čemu se tuženik usprotivio. Naime, tužiteljica ima neposredni pristup Jadranskoj magistrali sa svoje nekretnine, sto je razvidno uvidom u preris katastarskog plana stoga nema nikakve potrebe određivati bilo kakve privremene mjere. Tužba tužiteljice je osim što je potpuno neosnovani ujedno i nepravovremena jer tuženik nikada istoj nije dozvolio prolaz preko njegovog novoizgrađenog puta pa tužiteljica nije ni mogla biti u nesmetanom posjedu istog puta, zbog čega ne može ni dobiti sudsku zaštitu na vicioznom posjedu. Nadalje tuženik ističe da sud ne može pružiti zaštitu vicioznom i protupravnom posjedu tužiteljice. Tužiteljica zahtjeva da joj se pruži pravna zaštita za kolni pristup od Jadranska magistrale do njezine nekretnine koji kolni pristup je protupravan. U dopisu Hrvatskih cesta d.o.o., Klasa: 740 15/23-05/146, Ur.br.: 345-952.10/411-24-03 od 12.02.2024. koji dopis je priložen u parnični spis ovog suda posl.br. P-749/2020 Hrvatske ceste d.o.o. navode, da prilaz na nekretninu tuženika označenu kao č.zem.4996/16 nije izveden sukladno članku 51. Zakona o cestama te se zato duž navedene nekretnine nalazi puna rubna crta. U skladu sa Člankom 58. stavak 2. Pravilnika o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama (NN 92/2019) puna uzdužna crta označuje zabranu prelaženja vozila preko te crte ili zabranu kretanja vozila po toj crti, u što spada i uključanje na cestu omeđenu punom crtom. Između isti parničnih stranaka vodi se parnični postupak pred Naslovnim sudom P-749/20 radi osnivanja prava služnosti u kojem postupku tužiteljica ističe iste argumente, međutim, u prvostupanjski sud nije prihvatio takav zahtjev tužiteljice Lukre Visković te je odbio tužbeni zahtjev između ostalog i iz razloga opisanih u ovom podnesku. Svi svjedoci saslušani u tom postupku su iskazali da je tuženik izgradio novi pristupni put preko svoje nekretnine stoga se predlaže da sud izvrši uvid u taj parnični spis. Prvostupanjski sud je također prihvatio stav tuženika da se ne može dobiti služnost preko prolaza koji je prema očitovanju Hrvatskih cesta d.o.o. protupravan. Shodno navedenom ne može se tražiti zaštita takvog protupravnog posjeda prava služnosti, pa sve da je takva služnost i postojala čije postojanje tuženik opovrgava. Zbog neosnovanog pačanja u nekretninu tuženika, kao i uznemiravanja i napadanja od strane tužiteljice i njenih gostiju, tuženik je bio prinuđen staviti ogradni zid između svoje i nekretnine tužiteljice, koji zid je tužiteljica u međuvremenu dijelom neosnovano uklonila. Zbog svega navedenog tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužiteljicu na snalažanje troška ovog postupka.

3. Tužiteljica je podneskom od 25. veljače 2025. (list 67spisa), izvijestila sud da je tuženik sredinom veljače 2025.godine izgradio zid na međi između dvoje nekretnine na koji način je onemogućio bilo kakav pristup tužiteljici do svoje garaže. Tužiteljica je za navedeno saznala prije nekoliko dana, nakon čega je ponovno kontaktirala policiju. Tuženiku nije bilo dovoljno sagrađiti zid visok 1 metar, ponovo je postavio automobil, te je naknadno na lice mjesta dovezao više motocikala, automobila i postavio natpis zabranjen prolaz, postavljao ogradu, a svaki puta je navedeno postupanje prijavljeno nadležnoj PP Makarska. Tužiteljica ističe da ne traži niti će koristiti predmetnu nekretninu na bilo koji drugi način nego što je koristila do sada punih 40 godina, samo zahtjeva prolaz do svoje nekretnine ništa više, a tuženik time na bilo koji način nije ugrožen nit mu se time mijenja dosadašnji način korištenja svoje nekretnine. Tužiteljica ističe da je postupanje tuženika nasilje i otpor zakonskim propisima jer ostaviti automobil, motocikl, postavljati ogradu na jedini mogući pristup, čin je nasilja, kao i izgradnja zida visokog 1 metar na cijeloj dužini između dvije nekretnine. Tužiteljica radi novog čina smetanja, uređuje tužbeni zahtjev na utvrđenje da je tuženik smetao tužiteljicu u posljednjem, mirnom i nesmetanom posjedu prava služnosti puta (kolnika i staze) koji vodi od javnog puta (državne ceste D8) kat. oznake k.č.br. 7097/1 upisane

s pov. 8.654 m² u evidenciji DGU u posjedovnom listu br. 854 K.O. Tučepi, do nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u z.k.ul. br. 2664 K.O. Tučepi kao povlasnog dobra, a preko nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest. zem.) 4996/16 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m² u z.k.ul. br. 2663 K.O. Tučepi kao poslužnog dobra, na način što je neutvrđenog dana u listopadu 2023., a što je tužiteljica primijetila 15. listopada 2023. godine, svoje osobno vozilo marke VW „Polo“ reg. oznake MA-345 AB ostavio parkiranim na dijelu k.č.br. 4996/16 K.O. Tučepi opisanom u parničnom predmetu ovog suda posl. br. P-749/2020 u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing.geod od 09.08.2022. kao dio označen slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A površine 59 m² i to način da je onemogućio prolaz motornim vozilom dalje do dvorišta tužiteljice oznake k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 K.O. Tučepi, te na način da uz veljači 2025.godine izgradio betonski zid između dvije nekretnine pa je sukladno prednjem dužan uspostaviti ranije posjedovno stanje na način da ukloni gore opisano vozilo s opisane trase služnosti puta i ukloni izgrađeni betonski zid, te da na bilo koji drugi i sličan način ne ometa i brani provoz i prolaz preko opisane trase služnosti puta, slijedom čega se tuženiku i osobama koje djeluju po njegovim nalogima zabranjuje svako ovakvo ili slično smetanje tužiteljice u izvršavanju sadržaja opisanog prava služnosti puta, te se je dužan i u buduće kaniti svakog ovakvog ili bilo kakvog sličnog smetanja posjeda, sve to u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe i novčane kazne. (točka 1. tužbenog zahtjeva), dok točkom 2. tužiteljica traži naknadu parničnog troška zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

4. Tužiteljica je nadalje podneskom od 23. veljače 2026. (list 182-183 spisa),izvijestila suda da je na uviđaju dana 26. siječnja 2026. punomoćnik tužiteljice zamijetio da je tužitelj ponovno izgradio navedeni zid, te je tako fizički zapriječio u cijelosti bilo kakav prolaz tužiteljici do njena dvorišta i garaže, te je istog dana tužiteljica koja živi u Australiji o navedenom stanju na licu mjesta obaviještena, tužiteljica stoga proširuje tužbeni zahtjev na novi čin smetanja, na način da tužbeni zahtjev sada glasi kao u izreci rješenja.

5. Tuženik se podneskom od 2. travnja 2026. usprotivio i ovako postavljenom tužbenom zahtjev navodeći da osporava sve činjenične navode i pravne tvrdnje iz istoga, te ističe da predmetni podnesak predstavlja još jedan pokušaj tužiteljice da kroz posjedovni postupak ostvari pravnu zaštitu koja joj je već pravomoćno uskraćena u odgovarajućem parničnom postupku. Iz cjelokupnog tijeka ovog postupka, kao i iz ranije vođenog parničnog postupka između istih stranaka, nedvojbeno proizlazi da tužiteljica svoj zahtjev temelji na navodnom postojanju prava služnosti puta preko nekretnine tuženika, iako takvo pravo nije upisano u zemljišne knjige, niti je njegovo postojanje utvrđeno sudskom odlukom, već naprotiv – pravomoćno je odbijeno, pri čemu posebno valja naglasiti da je presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice radi utvrđenja prava služnosti, čime je to pitanje konačno i obvezujuće riješeno između stranaka. Unatoč tome, tužiteljica u ovom postupku pokušava zaobići učinke navedene pravomoćne odluke tako što svoj zahtjev formalno prikazuje kao zahtjev za zaštitu posjeda, iako je iz sadržaja njezinih navoda očito da se radi o pokušaju ponovnog uspostavljanja i faktičnog nametanja prava služnosti koje joj je već pravomoćno uskraćeno, što predstavlja nedopuštenu zlouporabu procesnih prava i protivno je osnovnim načelima pravne sigurnosti i zabrane ponovnog odlučivanja o istoj stvari. Nadalje, potpuno su neosnovani i paušalni navodi tužiteljice o navodnom“ ponovnom činu smetanja posjeda” izgradnjom zida, budući da se radi o radnjama poduzetima na nekretnini u vlasništvu tuženika, koje

predstavljaju legitimno izvršavanje vlasničkih ovlasti radi zaštite od neovlaštenih zahvata i uznemiravanja, pri čemu valja istaknuti i da je sama tužiteljica u više navrata neovlašteno zadirala u nekretninu tuženika, pa se ne može pozivati na zaštitu posjeda koji nije zakonit niti pošten. Tuženik ističe i da tužiteljica ima osiguran neposredan pristup svojoj nekretnini s javne prometnice, zbog čega su u cijelosti neosnovani njezini navodi o navodnoj onemogućenosti pristupa, kao i svi pokušaji dramatizacije situacije kroz isticanje navodne hitnosti i potrebe za privremenom mjerom, pri čemu se radi isključivo o dugotrajnom imovinskopравnom sporu koji tužiteljica pokušava riješiti mimo pravomoćnih sudskih odluka. Tuženik smatra da iz svega navedenog proizlazi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite, niti za prihvaćanje proširenog tužbenog zahtjeva, niti za određivanje privremene mjere, stoga se predlaže sudu da odbije proširenje tužbenog zahtjeva kao nedopušteno i neosnovano, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, odbije prijedlog za određivanje privremene mjere, te obveže tužiteljicu na naknadu troškova postupka.

6. Raspravnim rješenjem s ročišta od 16. travnja 2026. sud je primio na znanje i dopustio preinaku tužbenog zahtjeva tužiteljice sadržan u podnesku tužiteljice od 23. veljače 2026. kojim je zahtjev tužiteljice proširen na novi čin smetanja. Naime, opća granica za preinaku tužbe je u skladu s odredbom čl. 190. st. 1. ZPP-a do zaključenja prethodnog postupka, no zakon izričito u stavku 2. istog članka predviđa iznimku, ako tužitelj, bez svoje krivnje, nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, smije to učiniti do zaključenja glavne rasprave. Očito, novi čin smetanja, nastao nakon podnošenja tužbe i nakon okončanja prethodnog postupka spada u tu iznimku, tuženik se takvo preinaci ne može protiviti, (čl. 191. st. 2. ZPP) slijedom čega je sud primio na znanje tako uređen i preinačen tužbeni zahtjev.

7. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u izvadak iz zemljišne knjige ZU 2663 k.o. Tučepi (list 6 spisa), ZU 2664 k.o. Tučepi (list 7-8 spisa), fotografije vozila tuženika od 30. listopada 2023. (list 13 (4-1-4-2) spisa), e-mail poruka upućena odvjetniku Jadranku Kozariću od 30. lipnja 2023. i 9. studenog 2023. (list 14-15 spisa), preslik nalaza i mišljenja vještaka Perice Puljića od 9. kolovoza 2022. izrađen u predmetu ovog suda P-749/2020 (list 16-22 spisa), uvid u spis P-1132/2020, e-mail poruka upućena odvjetniku Jadranku Kozariću od 15. travnja 2024. (list 36 spisa), preslike fotografija predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 11. srpnja 2024. (list 52-54 spisa), uvid u potvrdu o prijavljenom događaju PP Makarska od 16. srpnja 2024. (list 59 spisa), od 5. srpnja 2024. (list 60 spisa), fotografije predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 25. veljače 2025. (list 67-75 spisa), uvid u fotografije predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 17. travnja 2025. (list 77, 82-83 spisa), uvid u spis ovog suda posl. br. P-749/2020 i presudu donesenu u tom predmetu P-749/2020-79 od 13. svibnja 2024. (list 86-100 spisa), uvid u očitovanje Hrvatskih cesta d.o.o. Klasa: 740-15/23-05/146, Urbr.: 345-952.10/411-24-03 od 12. veljače 2024., priloženo u spisu predmeta P-749/2020 (list 101 spisa), preslike fotografija predmeta spora priložene uz podnesak tuženika od 18. travnja 2025. (list 102-104 spisa), presudu Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ-2278/2024-3 od 6. ožujka 2025. (list 112-117 spisa), izveo dokaz očevitom na licu mjesta dana 26. siječnja 2026. (list 136-173 spisa), izveo dokaz saslušanjem svjedoka Nikole Jakića pok. Ratka, Jure Viskovića pok. Vinka i Dragana Šarića (list 186-192 spisa), nakon čega je sud temeljem takvo provedenog dokaznog postupka, u skladu s odredbom članka 7. i 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH 84/08, 96/08-Odluka USRH 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje u tekstu ZPP), cijeneći savjesno i brižljivo svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, odlučio kao u izreci rješenja.

8. Punomoćnik tužiteljice i pun. tuženika popisali su troškove postupka.
9. Tužbeni zahtjev tužiteljice sud je utvrdio neosnovan, ako i prijedlog za izdavanje privremene mjere.
10. Među strankama je sporno i valjalo je raspraviti je li tužiteljica posljednji mirni posjednik prava služnosti puta (kolnika i staze) koji vodi od javnog puta (državne ceste D8) kat. oznake k.č.br. 7097/1 upisane s pov. 8.654 m² u evidenciji DGU u posjedovnom listu br. 854 K.O. Tučepi, do nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u z.k.ul. br. 2664 K.O. Tučepi kao povlasnog dobra, a preko nekretnine koja nosi oznaku k.č.br. (čest. zem.) 4996/16 i upisana je kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m² u ZU 2663 K.O. Tučepi kao poslužnog dobra, te je li tuženik radnjama opisanim u tužbenom zahtjevu kao čin smetanja (neutvrđenog dana u listopadu 2023., a što je tužiteljica primijetila 15. listopada 2023. godine, svoje osobno vozilo marke VW „Polo“ reg. oznake MA-345 AB ostavio parkiranim na dijelu k.č.br. 4996/16 K.O. Tučepi opisanom u parničnom predmetu ovog suda posl. br. P-749/2020 u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing.geod. od 09.08.2022. kao dio označen slovima A-B-C-D-E-F-G-H-A površine 59 m² i to način da je onemogućio prolaz motornim vozilom dalje do dvorišta tužiteljice oznake k.č.br. (čest.zem.) 4996/17 K.O. Tučepi, te na način da u veljači 2025.godine izgradio betonski zid između dvije nekretnine, što je ponovno učinio krajem 2025. godine, odnosno početkom 2026. godine, a što je tužiteljica saznala dana 26. siječnja 2026.), zasmetao tužiteljicu u njenom mirnom posjedu prava služnosti puta (kolnika i staze) preko predmetne nekretnine.
11. Prema odredbi članka 22. stavak 2. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. („Narodne Novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 dalje: ZVDSP), sud pruža zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.
12. Sukladno odredbi članka 441. ZPP raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, a isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.
13. Odredbom članka 21. ZVDSP-a propisano je kako onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, dok je odredbom članka 22. stavak 1. ZVDSP određeno da je posjednik kojem je posjed samovlasno smetan ovlašten štititi svoj posjed putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kako je bilo u času smetanja, te zabrani tako ili slično Smetanje ubuduće.
14. Posjed prava stvarne služnosti sastoji se u izvršavanju sadržaja tog prava na nečijoj nekretnini (kao poslužnoj), a u korist one nekretnine (povlasne) koju posjeduje osoba koja izvršava sadržaj tog prava. Posjed prava stvarne služnosti stječe se činom stjecanja koji posjednik jedne nekretnine u korist svoje nekretnine vrši na nekretnini u tuđem posjedu nešto što posjednik te druge nekretnine ne bi trebao trpjeti, a to ipak čini. O posjedovnoj zaštiti u takvom slučaju moguće je odlučivati u parnici zbog smetanja posjeda, sukladno odredbi članka 22. stavak 2. u svezi s članka 10. stavak 5. ZVDSP, jer sud pruža zaštitu posjeda bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj ili poštenje posjednika.

15. Odredbom članka 10. stavak 5. ZVDSP propisano je da je s posjedom stvari izjednačeno faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se na posjed prava primjenjuju na odgovarajući način odredbe o posjedu stvari stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama zakona. Smetanje posjeda postoji ako je posjednik uznemiravan u faktičnoj vlasti (članak 20. stavak 2. ZVDSP), bez obzira da li je kod onoga koji je samovlasno smetao posjednika u posjedu postojala volja za smetanjem posjeda (animusturbandi).

16. Posjed predstavlja faktično stanje zaštićeno pravom, te unatoč zaštiti koju pravni poredak pruža posjedu, posjed nije pravo, a ni njegova pravna zaštita nije istovjetna pravnoj zaštiti vlasništva, odnosno drugih stvarnih prava (s tim da tuženik nije niti stekao stvarno pravo na nekretnini). Cilj je posjedovne parnice uspostaviti ono posjedovno stanje koje je postojalo prije smetanja. U toj je parnici rasprava ograničena na činjenicu posljednjeg mirnog posjeda i čin smetanja. Posjed prava stvarne služnosti postoji kroz faktično izvršavanje sadržaja nekog prava, a posjed se može smetati bilo kojim činom bez obzira na to u koju je svrhu i kojim povodom je poduzet (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev- 427/2014-2 od 4. ožujka 2020.).

17. Tuženik je podneskom od 14. svibnja 2025. (list 110-112 spisa) dostavio u spis presudu Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ-2278/2024-3 od 6. ožujka 2025. kojom je Županijsko sud odbio žalbu tužitelja i potvrdio prvostupanjsku presudu Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-749/2020-79 od 13. svibnja 2024. kojom je prvostupanjski sud odbio tužbeni zahtjev tužiteljice na utvrđenje prava stvarne služnosti kolnika i staze (služnosti puta) koji se proteže od javnog puta (državne ceste D8) kat. Oznake kč.br. 7097/1 i upisane s pov. 8654 m² u evidenciji DGU u posjedovnom listu br. 854 k.o. Tučepi, preko nekretnine označene kao kč. Br. (čest. zem.) 4996/16 upisane kao grada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m² u zk. Ul. Br. 2663 k.o. Tučepi i to baš preko onih njezinih dijelova ukupne površine 73 m², a sastoje se od: dijela površine 59 m², koji je u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing. geod. od 9. 8. 2022. označen slovima A-B-C-D-E-F-G-J-K-A, zatim dijela površine 5 m² koji je u drugoj dopuni nalaza i mišljenja vještaka za geodeziju Perice Puljić dipl. ing. geod. od 13. 02. 2024. označen slovima H1-H2-H3-A-H1, te dijela površine 8 m², koji je u drugoj dopuni nalaza i mišljenja vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing. geod. Od 13. veljače 2024. označen slovima C-D-E-E1-E2-C i što sve čini sastavni dio ove presude, u korist nekretnine označene kč. Br. (čest. zem.) 4996/17 upisane kao zgrada mješovite uporabe izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m² sve u zk. Ul. Br. 2664 k.o. Tučepi, pa je tužiteljica ovlaštena na temelju ove presude zatražiti i postići uknjižbu tog prava stvarne služnosti u zemljišnoj knjizi za k.o. Tučepi, kako na povlasnom dobru označenom kao kč.br. (čest. zem.) 4996/17 upisane kao zgrada mješovite uporabe izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m² sve u zk. Bul. Br. 2664 k.o. Tučepi, kao pravo, a na poslužnom dobru označenom kao kč. Br. (čest. zem.) 4996/16 upisane kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m², u zk. Ul. Br. 2663 k.o. Tučepi, kao teret, što je tuženik i svakodbnii vlasnik nekretnine koja predstavlja poslužno dobro dužan dopustiti i trpjeti. Tuženik ističe da je premet ovog parničnog postupka zaštite posjeda prava služnosti puta, utvrđenje postojanja ili nepostojanja pomenutog prava je kao prejudicijelno pitanje raspravljeno i riješeno u pravomoćno okončanom parničnom postupku koji se vodio pred ovim sudom pod posl. br. P-749/2020, u kojem je utvrđeno da tužiteljica nije stekla opisano prava, pa stoga pored takovog stanja stvari, a kada je pravomoćno utvrđeno da tužitelj nema pravo služnosti prolaza, onda isti tužitelj ne

može tražiti zaštitu prava kojeg nije ni stekao, pa se stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz nalog da tuženiku plati trošak parničnog postupka.

18. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 2663 k.o. Tučepi (list 6 spisa), utvrđeno je da je na čest. zem. 4996/16, zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine od 349 m², od čega dvorište 26 m², dvorište 145 m², zgrada mješovite uporabe 143 m² i garaža 35 m², upis prava vlasništva na ime Visković Ivan pok. Nike za cijelo.

19. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 2664 k.o. Tučepi (list 7-8 spisa), utvrđeno je da je na čest. zem. 4996/17, zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², od čega zgrada mješovite uporabe 120 m², izgrađeno zemljište 29 m² i dvorište 120 m², upis prava vlasništva na ime Visković Lukre za cijelo.

20. Sud je u postupku izvršio uvid u fotografije vozila tuženika od 30. listopada 2023. (list 13 (4-1-4-2) spisa), preslike fotografija predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 11. srpnja 2024. (list 52-54 spisa), fotografije predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 25. veljače 2025. (list 67-75 spisa), uvid u fotografije predmeta spora sadržane u podnesku tužiteljice od 17. travnja 2025. (list 77, 82-83 spisa), preslike fotografija predmeta spora priložene uz podnesak tuženika od 18. travnja 2025. (list 102-104 spisa), na kojim fotografijama je sadržan prikaz zatečenog stanja na predmetnoj nekretnini, koje fotografije stranke nisu osporile.

21. Uvidom u e-mail poruka upućena odvjetniku Jadranku Kozariću od 30. lipnja 2023. i 9. studenog 2023. (list 14-15 spisa), razvidna je komunikacija punomoćnika stranaka ovog postupak vezano za utuženi čin smetanja.

22. Uvidom u preslik nalaza i mišljenja vještaka Perice Puljića od 9. kolovoza 2022. izrađen u predmetu ovog suda P-749/2020 (list 16-22 spisa), sud je utvrdio položaj i oblik nekretnina koje su predmet postupka, na koji nalaz i mišljenje stranke nisu imale prigovora, i u skladu s kojim je tužiteljica postavila svoj tužbeni zahtjev koji glasi kao u izreci presude.

23. Uvidom u e-mail poruka upućena odvjetniku Jadranku Kozariću od 15. travnja 2024. (list 36 spisa), utvrđeno je da je mail upućen od strane odvjetnika Alena Nole kao punomoćnica stranke Lukre Visković, kojim ga se podsjeća na elektroničku prepisku od 9. studenog 2023. kada mu je priopćeno da je njegova stranka Ivan Visković na trasu pristupnog puta ostavio parkiran svoj automobil VW Polo reg. Oznake MA 345 AAB, kako se stanje nakon toga nije izmijenio dana 10. studenog 2023. ustao je i tužbom radi smetanja posjeda pod posl. br. Psp-32/2023.

24. Uvidom u potvrdu o prijavljenom događaju PP Makarska klasa: NK-053-01/24-01/4 Urbroj: 511-12-29-24-101 M.A. od 16. srpnja 2024. (list 59 spisa), utvrđeno je da se istom potvrđuje da je dana 1. srpnja 2024. od strane Ivana Viskovića prijavljeno kako u Tučepima, kamena 3, netko demontira njegovu ogradu. Policijski službenici PP Makarska su obavili obavijesni razgovor s dojaviteljem Ivanom Viskovićem koji je dao obavijest kako je njemu nepoznata osoba upravljala vozilom u njegovom dvorištu, te da je navedenoj osobi rekao da napusti njegovo dvorište. Također je dao obavijest da je navedeno učinio iz straha da mu netko ne bi odšarafio ogradu koja se nalazi između njegovog dvorišta i dvorišta na adresi Kamena kbr. 4. Policijski službenici su obavili obavijesni razgovor i sa Daniel Krzysztof koji im je dao obavijest da je iznajmio apartman na adresi Tučepi Kamena k.br. 4, te je morao vozilom proći iza kuće na adresi Kamena kbr. 3. te da mu je prišla muška osoba, temu rekla kako ne želi da bude iza njegove kuće dok mu je naposljetku muška osoba dopustila prolazak. Policijski službenici nisu utvrdili elemente kaznenog djela ili prekršaja koje se progoni po službenoj dužnosti, nema elemenata za daljnje postupanje.

25. Uvidom u potvrdu o prijavljenom događaju PP Makarska klasa: NK-053-01/24-01/4 Urbroj: 511-12-29-24-90M.A. od 5. srpnja 2024. (list 60 spisa), kojom se potvrđuje da je dana 14. lipnja 2024. od strane Luke Visković prijavljeno kako njen djever Ivan Visković postavlja ogradu u dvorištu za koji se vodi imovinskopravni postupka pred nadležnim sudom. Policijski službenik PP Makarska je obavio obavijesni razgovor s dojaviteljicom Lukrom Visković koja je potvrdila navode iz dojave, te dala obavijest da je njen djever Ivan Visković postavio ogradu u dvorištu u kojem oboje posjeduju kuću. Policijski službenik je obavio obavijesni razgovor s Ivano Viskovićem koji je dao obavijest da je postavio metalnu ogradu u dvorište obzirom da je dobio rješenje postupka na sudu, te da je navedeno mjesto gdje je postavio ogradu između njegovog i Lukrinog dvorišta. Policijski službenik je na mjestu događaja utvrdio da je u ulici Kamena, između kbr. 3. i kbr. 4 postavljena metalna ograda visine cca 1,5 m i dužine oko 7 m, te da je na taj način ogradom podijeljeno dvorište na dva dijela. Policijski službenici nisu utvrdili elemente kaznenog djela ili prekršaja koje se progoni po službenoj dužnosti, nema elemenata za daljnje postupanje, stranke pućene ukoliko imaju imovinsko-pravne probleme da iste riješe pred nadležnim sudom.

26. Uvid u očitovanje Hrvatskih cesta d.o.o. Klasa: 740-15/23-05/146, Urbr.: 345-952.10/411-24-03 od 12. veljače 2024., priloženo u spisu predmeta P-749/2020 (list 101 spisa), utvrđeno je da je u istom na traženje suda u predmetu P-749/2020 navedeno da pristup na nekretninu tuženika Ivana Viskovića oznake čest. zem. 4996/16 k.o. Tučepi nije izveden sukladno čl. 51. Zakona o cestama, te se zato duž navedene nekretnine nalazi puna rubna crta.

27. Uvidom u spis ovog suda posl. br. P-749/2020, utvrđeno je da se radi o postupku pokrenutom po tužbi tužiteljice Lukre Visković, Tučepi, OIB: 01876716989, protiv tuženika Ivana Nikovića pok. Nike, Tučepi, radi utvrđivanja postojanja i uknjižbe prava služnosti. Pregledom spisa utvrđeno je da je po provedenom dokaznom postupku, presudom ovog suda posl. br. P-749/2020-79 od 13. svibnja 2024., odlučeno o tužbenom zahtjevu tužiteljice na način da je odbijen precizirani tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"1. Utvrđuje se da u korist nekretnine označene kao kč.br. (čest.zem.) 4996/17 upisane kao zgrada mješovite uporabe, izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u zk.ul. br. 2664 KO Tučepi, u vlasništvu tužiteljice, kao povlasnog dobra a na teret nekretnine označene kao kč.br. (čest.zem.) 4996/16 upisane kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m², u zk.ul. br. 2663 KO Tučepi, kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženika postoji pravo stvarne služnosti kolnika i staze (služnost puta), koja se proteže od javnog puta (državne ceste D8) kat. oznake kč.br. 7097/1 i upisane s pov. 8654 m² u evidenciji DGU u posjedovnom listu br. 854 KO Tučepi, preko nekretnine označene kao kč.br. (čest.zem.) 4996/16 upisane kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m², u zk.ul. br. 2663 KO Tučepi i to baš preko onih njezinih dijelova ukupne površine 72 m², a sastoje se od: dijela površine 59 m², koji je u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl. ing. geod. od 09.08.2022. označen slovima A-B-C-D-E-F-G-J-K-A, zatim dijela površine 5 m² koji je u drugoj dopuni nalaza i mišljenja vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl.ing. geod. od 13.02.2024. označen slovima H1-H2-H3-A-H1, te dijela površine 8 m², koji je u drugoj dopuni nalaza i mišljenja vještaka za geodeziju Perice Puljića dipl.ing. geod. od 13.02.2024. označen slovima C-D-E-E1-E2-C i što sve čini sastavni dio ove presude, u korist nekretnine označene kč.br. (čest.zem.) 4996/17 upisane kao zgrada mješovite uporabe izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u zk.ul. br. 2664 KO Tučepi, pa je tužiteljica ovlaštena na temelju ove presude zatražiti i postići uknjižbu tog prava stvarne služnosti u zemljišnoj knjizi za KO

Tučepi, kako na povlasnom dobru označenom kao kč.br. (čest.zem.) 4996/17 upisane kao zgrada mješovite uporabe izgrađeno zemljište i dvorište ukupne površine 269 m², sve u zk.ul. br. 2664 KO Tučepi, kao pravo, a na poslužnom dobru označenom kao kč.br. (čest.zem.) 4996/16 upisane kao zgrada mješovite uporabe, garaža i dvorište ukupne površine 349 m², u zk.ul. br. 2663 KO Tučepi, kao teret, što je tuženik i svakodobni vlasnik nekretnine koja predstavlja poslužno dobro dužan dopustiti i trpjeti.

2. Dužan je tuženik naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka a na koji iznos troškova zatezna kamata teče po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pa do isplate."

II. Tužiteljica je dužna tuženiku naknaditi troškove postupka u iznosu od 3.250,00 EUR u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Postupajući po žalbi tužiteljice, Županijski sud u Splitu, presudom posl. br. GŽ-2278/2024-3 od 6. ožujka 2025., odbio je žalbu tužiteljice kao neosnovanu i potvrdio je pobijanu prvostupanjsku odluku. Dana 16. lipnja 2025. zaprimljen je prijedlog tužitelja radi dopuštenja revizije te je prijedlog uz dokumentaciju, dostavljen Vrhovnom sudu RH radi odluke po prijedlogu gdje je zaveden pod posl. br. Revd 3836/2025. Rješenjem VSRH br. Revd-3836/2025-2 od 25. siječnja 2026. u odnosu na pravna pitanja prijedlog za dopuštenje revizije je odbijen (točka I. izreke), U odnosu na povredu temeljnog ljudskog prava, prijedlog za dopuštenje revizije se odbacuje (točka II. Izreke rješenja).

28. Sud je u postupku izveo dokaz uviđajem na licu mjesta dana 26. siječnja 2026. (list 136- 173 spisa), uz sudjelovanje punomoćnika tužiteljice i pun tuženika, kojom prilikom je sud utvrdio da se nekretnine koje su predmet spora nalaze se u Tučepima, predio Kamena, položena južno od Jadranske magistrale. Nekretnina tuženika koja predstavlja predmet spora položena je sjeverno od kuće tuženika anagrafske oznake Kamena 3, dok je nekretnina tužiteljice na kojoj se nalazi garaža uz koju je studio apartman, nalazi se sjeverno od kuće tužiteljice anagrafske oznake Kamena 4. Predmetno dvorište tužiteljice kao i dvorište tuženika popločeno je različitim vrstama betonskih ploča, a na granici između nekretnina izgrađen je betonski zid koji se proteže pravcem sjever-jug u duljini dvorišta tuženika cca 7-8 metara, visine cca 90 cm. Dio zida na južnom dijelu pokriven je mramornom poklopnicom u duljini cca 4 metra, dok ostatak zida prema sjeveru nema kamenu poklopnicu. Na dvorištu tuženika nalazi se parkirano osobno vozilo marke Ford, reg. oznake MA 418-BI. S Jadranske magistrale na nekretninu tuženika pristupa se s pristupa kroz željezna kovana vrata na koje je postavljena metalna tabla s natpisom NO PARKING – PRIVATE PROPERTY koja su u trenutku očevida otvorena. Na nekretninu je moguć pješački pristup s južne strane iz kuće tuženika. U odnosu na nekretninu tužiteljice koja je položena istočno od nekretnine tuženika, nije moguć kolni pristup dok je pješački pristup moguć iz kuće tužiteljice s južne strane. Od strane uređujućeg suca na licu mjesta sačinjene su fotografije predmeta spora koje su sastavni dio zapisnika (list 140-169) .

29. Na ročištu dana 16. travnja 2026. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Nikole Jakića pok. Ratka, Jure Viskovića pok. Vinka i Dragana Šarića (list 186-192 spisa), na okolnost utvrđenja osnovanosti zahtjeva tužitelja.

30. Svjedok Nikola Jakić pok. Ratka u svom iskazu navodi, da mu je poznato gdje se nalazi nekretnina koja je predmet spora na koju je dolazio još sa svojim pok. ocem Ratkom Jakićem kao dijete koji je radio neke poslove za sad pok. Vladu Viskovića. Ovaj zid vidljiv na fotografijama, ranije nije postojao. Ima 10 godina radila se ova garaža koja je vidljiva na fotografijama, tu garažu je radio i njegov otac uz još dosta

njih, dok je on nakon smrti oca nastavio pomagati pok. Vladi Viskoviću što je trebalo. Tu je ranije bio put gdje je sada garaža, tuda se moglo proći kamionom. Vlado Visković je umro ima 3-4 mjeseca ili pola godine, ne može se točno sjetiti, misli da je poznavao njegovu ženu, misli da se zove Milka. Nisu mu poznate osobe navedene u tužbi Lukre i Ivan Visković, pretpostavlja da se to radi o braći. Ovaj zid koji je vidljiv na fotografijama nastajao je 2-3 puta. Mislim da je taj zid radio brat sad pok. Vlade Viskovića. Zid bi se napravio nakon što bi Vlado otišao negdje vani, ne zna točno gdje. Posljednji put sam tu bio kad je još pok. Vlado prije svoje smrti, pilio taj zid. Nakon toga on više nije bio tu, te mu nije poznato kako to danas izgleda. Pok. Vlado je do svoje kuće mogao doći na dva načina – od strane šetnice i od strane magistrale i to ovuda gdje je garaža. Navodi da je bio prisutan kad je Vlado pilao ovaj zid nešto malo prije smrti, ne zna kad je to točno bilo. Misli da se Vlado preziva Visković, bio je tu i još jedan gospodin Visković na štakama koji ima kuću iznad, tad je dolazila i policija, i on je tada otišao. Zna da kada je Vlado Visković pilao taj zid, ovaj mlađi Visković zvan Kačola ga je prskao vodom i kamenčićima.

31. Svjedok Jure Visković pok. Vinka, u daljnjem srodstvu s tuženikom, u svom iskazu navodi da mu je poznato gdje se nalazi nekretnina koja je predmet spora, u Tučepima, njegova je kuća sjevernije u odnosu na predmetnu nekretninu, preko magistrale. Još kao dijete prolazio je putem koji je ranije tuda postojao i koji je vodio od magistrale prema plaži kroz kuću tužiteljice, tuda su prolazili skratili bi put. Tužiteljica, njen sad pok. suprug Milan i njegov brat, ovdje tuženik Ivan Visković bili su u jako dobrim odnosima. Navodi da je njegov pok. otac Vinko, pomagao graditi ovu garažu i kuću stranaka, a njegovo auto je vidljivo na fotografiji (list 140 spisa), bijeli Audi, tu ponekad parkira, kako uz dozvolu tužiteljice, tako uz dozvolu tuženika. Navodi da ga je prije tuženik molio da mu bude svjedok u postupku, ali je to bio odbio radi dobrih odnosa između njih i rodbinskih odnosa jer je njegov otac rođak Milana i Ivana Viskovića i on je radio u njih. Navodi da je njegov otac 70-ih godina prošlog stoljeća radio ovu garažu i zato je čak bio priveden od policije jer se radila garaža u blizini ceste. Prije nije bio ovaj zid koji je sada na fotografijama, jedno vrijeme je bila ograda uz koju ogradu se moglo proći jer ta ograda nije bila cijelom dužinom od kuće stranaka do garaže. Tuženik je tu ogradu postavio i znam da je tužiteljica tome negodovala, zbog čega je ta ograda bila uklonjena, nije je bilo jedno vrijeme, možda 3-4 godine, bila je uklonjena sa strane, ali nije zaprečavala prolaz. Nakon toga, tuženik je napravio zid nakon smrti tuženikova brata Milana. Ovaj zid je napravljen možda prije 2-2,5 godine kad su tužiteljica i njen partner Vlado Bašić bili u Australiji. Znam da je po povratku tužiteljice, Vlado Bašić uklanjao taj zid i da ga je rođak Josip tom prilikom nešto prskao, zalijevao, bacali su kamenja. Naime, Josip je bacao kamenja na Vladu i to je bilo prijavljeno policiji i tada je policija i uredovala. Ja sam radio na susjednoj kući, zbog čega sje bio pozvan kao svjedok. Tužiteljica je do svoje kuće dolazila sa sjeverne strane od garaže, gdje su se uvijek parkirala auta i pok. Milana i Ivana, a tužiteljica je imala i pristup s južne strane od šetnice. Kada bi tužiteljica otišla u Australiju, njen auto - Mercedes bi ostavila u garaži, sve do unatrag tri godine, kad je napravljen ovaj zid od strane tuženika. Što se tiče ovog zida koji je sada na fotografiji list 141 spisa, taj zid je napravljen kad su tužiteljica i sad pok. Vlado bili u Australiji, to je bilo u veljači 2025., Vlade se nakon toga vratio i uklonio je, prema savjetu odvjetnika, dio zida u ovom sjevernom dijelu, samo da se može proći prema nekretnini tužiteljice. To mu je poznato jer je njega tuženik zvao da napravi ovaj zid, a on je to odbio upravo zbog rodbinskih odnosa, a jednako tako ga je pozvao i Vlado da taj zid ukloni, i njega je odbio iz istih razloga, tako da je Vlado kasnije taj zid uklonio sam, to je bila situacija kad ga je rođak Josip polijevao, dok se on nije htio miješati. Nakon toga, Vlado je otišao u Australiju i

prošle godine u kolovozu je poginuo. Tuženik je ponovno dogradio ovaj zid u dijelu koji je Vlado uklonio, a on bi kada bi ga tužiteljica zamolila da joj nešto napravi u kući jer ima njene ključeve, unatoč ovom zidu tuda prolazio, preskakao bih ovaj zid koji je od strane uređujućeg suca označen kemijskom oznakom "X". Sada je tuženik u tom dijelu napravio još jedan zid tako da se ne može više preskakati, to je bilo 24. veljače 2026., kada ga je tužiteljica nazvala u svezi toga, jer mislim da ima kamere u kući ili ju je netko od susjeda o tome obavijestio. Dok je pok. Milan bio živ, nikada nije bilo nikakvih problema u obitelji između njega i njegova brata, ovdje tuženika. Problemi su nastali nakon smrti pok. Milana. Od tada se počelo zabranjivati tužiteljici prolazak postavljanjem ograde i ovog zid. Pok. Vlado je poginuo u kolovozu 2025., a u studenom je tužiteljica išla u Australiju. Nakon toga je ponovno napravljen ovaj zid kojeg je Vlado ranije bio uklonio, a u veljači je napravljen drugi dio zida na fotografiji označen oznakom "X". Prolaz kroz kuću tužiteljice kojim su oni kao djeca prolazili od magistrale do mora, širine cca 1 metar, tužiteljica je zatvorila možda ima 15-ak godina. Nakon toga su se njen suprug Milan i njegov brat tuženik između sebe podijelili i svatko je napravio svoj ulaz u kuću, ali je ostao zajednički ovaj ulaz od magistrale. Misli da se tada još nisu bili poremetili odnosi između tužiteljčinog supruga Milana i njegovog brata. Otkako znam za sebe, ove garaže su uvijek iste, a ovaj put sa sjeverne strane uz garaže se nije mijenjao. Naime, taj put služi i kao pristup do susjedne nekretnine u vlasništvu Ele Visković, tako da se dolazi na taj put i ide s jedne strane prema kući Ele Visković, a s druge strane prema kući tužiteljice i tuženika. Ovaj put prema kući stranaka se izmijenio samo u dijelu prije 15-ak godina kad se uređivala kuća tuženika, tad se betonirao i uredio taj put prema kući tuženika.

32. Svjedok Dragan Šarić sin Ante, nećak tužiteljice i tuženika, u svom iskazu navodi da je saslušan pred sudom u postupcima između stranaka ovog spora, a vezano za ovaj prolaz. U cijelosti ostaje kod svih svojih dosadašnjih iskaza koje sam dao. Ono što može reći je da je prije bio jedan restoran u kući stranaka i postojao je prolaz kroz dio kuće tužiteljice koji je vodio skroz do mora i tim su se prolazom svi služili. Postojale su dvije garaže, jednu je koristila tužiteljica, a drugu tuženik. Sada obje garaže koristi tužiteljica. Tužiteljica je nakon smrti svog pok. supruga Milana koji je preminuo 17. ožujka 2001. godine, zatvorila taj prolaz kroz kuću i 2004., i u toj godini, izbacila je auto tuženika iz garaže i preuzela je i drugu garažu. Od tad su nastali problemi između tužiteljice i tuženika, od tada tuženik tužiteljici brani prolaz ovim dijelom sa sjeverne strane, od magistrale. Tužiteljica je prva počela graditi zidove kojima je ograđivala svoju nekretninu i dijeliti se, a nakon toga je i tuženik postavio jednu ogradu na mjestu gdje je sada zid, između nekretnine tužiteljice i tuženika. Ograda je bila postavljena do pola, a ostatak je na ogradu bio učvršćen lanac, tako da se moglo prolaziti unatoč toj ogradi. Tu ogradu je uklonio sad pok. Vladimir Bašić, prijatelj tužiteljice, to je bilo možda prije 5-7 godina, ne mogu se točno sjetiti. Prije par godina, nakon što je ograda uklonjena, tuženik je napravio zid od kuće do garaže, odnosno od zida kuće tužiteljice do garaže i nakon toga je Vladimir Bašić uklonio pola zida, misli da je to bilo prošle godine, a ove godine je ponovno napravljen ovaj zid koji je vidljiv na fotografijama koje su mu predočene od strane uređujućeg suca. Misli da je moj ujak, ovdje tuženik, to s nekim dogovorio. Taj zid je sada ožbuk, uređen, stavljen je kamen. Misli da nije napravljen nikakav drugi zid. Tužiteljica je prije dolazila do svoje kuće od magistrale, preko ovog dijela sa sjeverne strane, dok nije napravljen ovaj zid. Sada više tuda ne može proći, ona je sada u Australiji. Tužiteljica u svoju kuću može doći s južne strane, od šetnice. Ono što mi je poznato, a to mi je i sam tuženik pokazivao, je da on ima tri pravomoćne odluke suda u kojima je utvrđeno da tužiteljica nema pravo prolaska ovim dijelom nekretnine koja je predmet spora. Na fotografija (list

152 spisa je vidljiva garaža tužiteljice, to su garažna vrata uz zid, međutim, u toj garaži tužiteljica nije nikada parkirala vozilo, tu su se odlagale stvari. Prostor do je apartman na kojem postoje vrata i u taj apartman se ulazi kroz prostor iz kuće tužiteljice, kroz ovaj prolaz koji je nekada bio otvoren. Ova garažna vrata koja su vidljiva na fotografiji list 152, to je prije bila garaža tuženika koju je preuzela tužiteljica. Tužiteljica do svoje garaže može pristupiti sa sjeverne strane, od magistrale, ona parkira šest vozila na garaži. S garaže nema stepenice ili prolaz do kuće tužiteljice.

33. U ocjeni iskaza saslušanih svjedoka, sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka Nikole Jakića. Međutim, iskaz ovog svjedoka sam po sebi nije od značaja za sam predmet spora, obzirom da ovaj svjedok je posljednji put na predmetnoj nekretnini bio dok je prednik tužene Vlado Visković bio živ, a pritom svjedoku nije poznato tko su osobe navedene u tužbi, tužiteljica Lukre Visković te tuženik Ivan Visković, a radnje kojima je bio u prilici prisustvovati kad je pok. Vlado Visković "pilao" zid koji je prikazan na fotografijama koje su predložene svjedoku, a koji zid je nastajao, prema navodima svjedoka, dva-tri puta, navedene radnje koje je poduzimao sad pok. Vlado Visković nisu čin smetanja obuhvaćen tužbom tužitelja, dok u ostalom dijelu svjedok ne raspolaže saznanjima o činjenicama odlučnim za predmet spora.

34. U odnosu na iskaz svjedoka Dragana Šarića, za navesti je da je navedeni svjedok, kao što je sam istakao u svom iskazu, već saslušan u postupcima između stranaka ovog spora vezano za predmetni prolaz i u tom dijelu svjedok je iskazivao o radnjama koje je tuženik poduzeo na nekretnini vezano za izgradnju zida prije par godina, nakon što je uklonjena ograda koju je tuženik bio postavio, a koju je uklonio sad pok. Vladimir Bašić, prijatelj tužiteljice, prije 5-6 godina. Prema navodima svjedoka, nakon što je ograda uklonjena, tuženik je napravio zid od kuće do garaže prije par godina, odnosno od zida kuće tužiteljice do garaže, nakon čega je Vladimir Bašić uklonio pola zida prošle godine, a ove godine je prema mišljenju svjedoka, tuženik njegov ujak napravio zid koji je vidljiv na fotografijama koje su mu predložene od strane uređujućeg suca, a koji zid je sada uređen, ožbukao i na njega je stavljen kamen. Svjedok je istakao da mu je poznato, a što mu je i sam tuženik pokazivao, da isti ima tri pravomoćne odluke suda po kojima je utvrđeno da tužiteljica nema prava prolaska dijelom koji je predmet spora.

35. Sud je prihvatio kao uvjerljive i istinite iskaze svjedoka Jure Viskovića i Dragana Šarića, koji su iskazivali o događajima i okolnostima i iz kojih nedvojbeno proizlazi da među strankama ovog spora već dulji period postoje različiti čini uznemiravanja i smetanja poduzetih kako od strane tužiteljice, tako i od strane tuženika osobno ili prema njihovim nalogima od trećih osoba, a vezano za predmet spora. Međutim, iskazi ovih svjedoka sami po sebi ukazuju se suvišnim za daljnje raspravljanje i utvrđenje činjenica koje su od odlučnog značaja za odluku o zahtjevu tužiteljice za pružanje posjedovne zaštite posjeda stvarne služnosti puta (kolnika i staze) nekretninom tuženika, budući da je tuženik u spis dostavio prethodno citiranu pravomoćnu odluku donesenu u predmetu ovog suda posl. br. P-749/2020, pokrenutoj po tužbi tužiteljice Lukre Visković, protiv tuženika Ivana Viskovića, radi utvrđenja postojanja i uknjižbe prava služnosti puta (kolnika i staze), nekretninom pobliže opisanoj u tužbenom zahtjevu tužiteljice, a koja nekretnina je predmet zaštite prava služnosti i u ovom postupku, a u kojem postupku je tužiteljica odbijena za svojim zahtjevom na utvrđenje da u korist nekretnine u vlasništvu tužiteljice čest. zem. 4996/17 ZU 2664 k.o. Tučepi kao povlasnog dobra, a na teret nekretnine označene kao čest. zem. 4996/16 ZU 2663 k.o. Tučepi, u vlasništvu tuženika, kao poslužnog dobra, postoji pravo stvarne služnosti kolnika i staze (služnost puta) trasom opisanom u tužbenom zahtjevu tužiteljice a čiju zaštitu tužiteljica traži u predmetnom postupku.

36. Naime, u postupku zaštite posjeda prava služnosti puta (kolnika i staze) trasom pobliže opisanoj u tužbenom zahtjevu, pitanje postojanja samog prava služnosti, predstavlja prethodno pitanje za osnovanost zahtjeva tužiteljice za pružanjem posjedovne zaštite stečenog prava u predmetnom postupku. Prilikom ispitivanja smetanja posjeda, sud se drži isključivo onog što je propisano odredbama ZPP-a, kojim se u skladu s odredbom čl. 441. ZPP-a, raspravljanje ograničava na dokazivanje činjenice posljednjeg mirnog posjeda tužiteljice i nastalog smetanja. Stoga, u postupku smetanja posjeda prava služnosti prolaza, sud treba utvrditi prethodne činjenice koje se odnose na postojanje na strani tužiteljice posjeda prava služnosti puta (kolnika i staze) te samim tim posljednji mirni posjed prava služnosti puta (kolnika i staze) tužiteljice, a potom činjenice koje se odnose na sam čin smetanja posjeda.

37. Budući da je tuženik u spis dostavio pravomoćnu odluku kojom je utvrđeno da tužiteljica nema nikakvo pravo služnosti prolaza, sud je ove navode tuženika u obvezi provjeriti, što je i napravljeno uvidom u spis predmeta posl. br. P-749/2020, koji postupak je pravomoćno okončan presudom Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-749/2020-79 od 13. svibnja 2024., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu Gž-2278/2024-3 od 6. ožujka 2025., a kojim odlukama je pravomoćno utvrđeno da tužiteljica nema pravo služnosti puta (kolnika i staze) nekretninom pobliže opisanom u tužbenom zahtjevu tužiteljice.

38. Iz navedenog je razvidno da tužiteljica nije dokazala činjenicu da je u korist nekretnine u vlasništvu tužiteljice kao povlasnog dobra, a ne teret nekretnine u vlasništvu tuženika postoji pravo služnosti kolnika i staze (služnost puta) trasom opisanom u tužbenom zahtjevu tužiteljice, da je da ista posljednji mirni posjednik navedenog prava stvarne služnosti puta (kolnika i staze) predmetnom nekretninom, jer je u postupku pokrenutom po tužbi tužiteljice posl. br. P-749/2020, pravomoćno utvrđeno da tužiteljica nije stekla pravo služnosti puta (kolnika i staze) predmetnom nekretninom. Odluka donesena u postupku ovog suda posl. br. P-749/2020 predstavlja prethodno pitanje za utvrđenje osnovanosti zahtjeva tužiteljice za pružanjem posjedovne zaštite prava služnosti koje tužiteljica traži u ovom postupku.

39. Stoga, kako tužiteljica nije dokazala činjenicu svog posljednjeg mirnog posjedovanja prava stvarne služnosti puta (kolnika i staze) preko predmetne nekretnine u vlasništvu tuženika, dok je pritom tuženik navode tužiteljice u cijelosti osporio pravomoćnom odlukom donesenom u predmetu pokrenutom po tužbi tužiteljice posl. br. P- 749/2020 u kojem postupku je sud utrdio da tužiteljica nema pravo služnosti prolaza nekretninom tuženika dijelom pobliže opisanom u tužbenom zahtjevu tužiteljice, to je tužbeni zahtjev tužiteljice valjalo je odbiti kao neosnovan, obzirom da na strani tužiteljice nisu ispunjene zakonske pretpostavke u smislu odredbe čl. 22. stavak 2., a u svezi s čl. 21. ZVDSP-a, za pružanje posjedovne zaštite, te je odlučeno kao pod točkom I/ izreke rješenja.

40. Slijedom navedenog, na strani tužiteljice nisu ispunjene ni zakonske pretpostavke za prihvaćanje predložene privremene mjere u smislu čl. 346. st. 1. toč. 1. i 2. Ovršnog zakona („Narodne Novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24 dalje: OZ), zbog čega je prijedlog tužiteljice za izdavanje privremene mjere odbijen kao neosnovan, te je odlučeno kao pod točkom II/ izreke rješenja.

41. Odluka o troškovima postupka, donesena je na temelju čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. st. 1. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ broj 138/2023, dalje u tekstu: Tarifa), te je prema popisanom trošku tuženika, tuženiku obistinjen trošak jednokratne naknade za prvostupanjski postupak u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7. točka 2. Tarife), zastupanje

na ročištima od 11. rujna 2025., 26. siječnja 2026., te 16. travnja 2026. od po 50 bodova (Tbr. 7. točka 2. Tarife), i sastav podneska od 2. travnja 2026. u visini od 50 bodova (Tbr. 7. točka 2. Tarife), što ukupno iznosi 450 bodova, uvećano za vrijednost boda prema Tarifi (2,00 EUR), iznosi 900,00 EUR, zajedno s zatraženim zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima od dana presuđenja pa do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), koliko je dužna tužiteljica naknaditi tuženiku, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom IV/ izreke rješenja.

U Makarskoj, 26. svibnja 2026.

S U D A C
BARBARA MENDEŠ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se putem ovog suda u tri primjerka u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

DNA:

- Dostava presude u skladu s odredbom čl. 335. st.7., 8.,9. i 10. ZPP-a.

Broj zapisa: **9-30888-96427**

Kontrolni broj: **0063e-32031-5695e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.